

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobce: **J. M.**, bytem K. V., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě ze dne 13.6.2017 proti rozhodnutí
žalované ze dne 11.5.2017 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 11.5.2017 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 20.12.2016 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 11.5.2017 č.j. X*, jehož kopii následně připojil, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 20.12.2016*, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 13.12.2016 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 11.5.2017 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 24.4.2017 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole V., položce 7b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o

posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%, a žalobci byla přiznána dolní hranice vymezeného rozpětí, tj. 30%, která ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nemohlo být námitkám žalobce vyhověno.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně a byl posouzen chybně, když psychiatr a psychologka opakovaně konstatují vážné duševní onemocnění a jeho pracovní neschopnost, ale posudkový lékař konstatuje pouze lehké postižení. Závěrem proto požadoval nové posouzení zdravotního stavu, zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 11.5.2017 a vrácení věci žalované.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 13.12.2016* i ze *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 24.4.2017 ČSSZ pracoviště Plzeň* soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 7b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která nebyla ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 12.7.2017 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**). Z *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 11.5.2017 bylo žalobci doručeno dne 29.5.2017.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*). Z těchto důvodů požádal soud *PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován po jednání konaném dne 7.9.2017 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením přítomným psychiatrem byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je porucha osobnosti - středně těžká (nezralá, introvertní, hypersenzitivní, vztahovačná), dále polytopní vertebrogenní algický syndrom - cervikokraniální a lumboischiadický syndrom bez kořenového postižení. Komise proto nebyla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Karlovy Vary ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké postižení, stavy s podstatným narušením pracovního a společenského fungování, závažné maladaptivní chování, opakované situační dekompenzace. Míra poklesu pracovní schopnosti

byla zhodnocena 35% podle kapitoly V, položky 7b) přílohy vyhlášky, když byla nutná další hospitalizace a probíhá léčba ve stacionáři, přihlédnuto bylo i k páteřním obtížím. Také bylo uvedeno, že z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1 vyhlášky, a není ani důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Dle komise žalobce není schopen práce spojené se zvýšeným rizikem stressů, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vynuceném tempu; je schopen lehké práce. Datum vzniku invalidity prvního stupně komise stanovila dnem psychiatrického vyšetření 15.11.2016; platnost (*posudku*) stanovena do 30.9.2019, neboť je předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu, což je uvedeno i ve zprávě z hospitalizace na psychiatrii. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že ***dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky*** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (*dle § 4 citované vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů*). Podmínky pro toto zvýšení (snížení) nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného*

rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 11.5.2017*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 7.9.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 11.5.2017 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 20.12.2016 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně (*od 15.11.2016*), neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Karlovy Vary a poté na ČSSZ (30% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobce nebyl uznán invalidní.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 15.11.2016 (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. vznik invalidity prvního stupně, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 58/2017-28 ze dne 9.11.2017, neboť rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu by žalovaná vydala v případě zjištění, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení na OSSZ Karlovy Vary či by mu vyhověla v řízení o jeho námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 20.12.2016.

Nad rámec soud důrazně upozorňuje žalovanou, že je povinna uvést do rozhodnutí důvody nepřiznání výplaty invalidního důchodu od data vzniku invalidity společně s příslušnými paragrafy zákona například z důvodu výplaty nemocenských dávek do uvedení konkrétního data, pokud tato situace nastane.

Soud pro informaci žalobce připomíná, že pobírání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně není dobou (důchodového) pojištění ve smyslu § 5 odst. 2 písm. f) zákona, neboť pojištění jsou účastníci poživatelé invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, ale i

osoby vedené v evidenci úřadu práce jsou účastny (*důchodového*) pojištění pouze po omezenou nikoli po celou dobu evidence (§ 5 odst. 2 písm. a) zákona).

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 9. listopadu 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně